

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: Oponent

Autor/ka práce: Václav Chmel

Název práce: Podnikové vzdělávání a jeho vztah k mobilitě a motivaci

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Pavel Kuchař, CSc.

Oponent/tka: Mgr. Miroslav Grznár

Navržené hodnocení: nedoporučuji k obhajobě

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Výzkumné otázky této práce jsou formulovány nejasně, odpovědi na ně tedy jasné ani být nemohou. Hned první výzkumná otázka postrádá smysl. Autor ji formuluje slovy: "*Jaké jsou postoje pracovníků zkoumaného podniku k podnikovému vzdělávání, motivaci k tomuto vzdělávání a mobilitě v podniku?*" (s. 5) Autor zde avizuje, že se mimo jiné bude zabývat postoji pracovníků k jejich vlastní motivaci ke vzdělávání, což je pozoruhodné. Zde není prostor pro detailní rozbor, a proto pouze shrnu, že autor neztrácel čas s vysvětlováním způsobu formulace otázek, nebyl schopen položit je jednoznačně a smysluplně a jakkoli se snaží o definici základních pojmů, tyto jsou spíše matoucí a pojmy navíc nejsou nijak jasně vztaženy k sobě navzájem.

Struktura práce mate. Autor formuluje cíle práce nesmírně zmateně (s. 5) a je zjevné, že sám příliš nerozumí tomu, co by vlastně chtěl říct. Tak například první část práce má zasadit podnikové vzdělávání do širšího společensko-historického kontextu. Tato ambice selhává nejen na neodůvodněném výběru literatury (Illich se prostě nezabývá podnikovým vzděláváním), ale především na neschopnosti autora vybrat jasná kritéria svého historického exkurzu. Zcela nekonceptně nastiňuje obecně cosi jako předmoderní vzdělávání, následně nekriticky formuluje několik apologetik některých konkrétních raně moderních podnikatelů a reziguje na snahu zachytit podstatu historické změny a od Bati pak bez uzardění přeskakuje opět na obecnou charakterizaci dnešního stavu. Tato práce nemá nic jako smysluplnou koncepci.

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Seznam literatury v práci je dlouhý, ale z větší části obsahuje odkazy na učebnice a slovníky. Učebnicový text není totéž jako vědecká monografie, těch zde najdeme pomálu. Ačkoli je tedy seznam dlouhý, jeho celková hodnota je spíše nízká. Konkrétní použití jednotlivých zdrojů stojí za to dohledávat zpětně v textu, odhluje to totiž jejich samoúčelnou přítomností na seznamu. Neplatí to ale jistě o všech - zde je ale potřeba hovořit o výjimkách z pravidla.

Najdeme zde i několik cizajazyčných textů.

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Předně autor vůbec neargumentuje, proč zvolil právě kvantitativní výzkum. Toto rozhodně není nijak jasné.

Ke kvalitě dat jako takových nemám připomínek. Datový soubor je poměrně rozsáhlý, což je třeba ocenit. Naneštěstí autor zcela vypouští fázi operacionalizace při sestavování dotazníku. V druhé kapitole předkládané koncepce proměnných tedy nemají jasný vztah k podobě dotazníku, který jakoby spadl již hotový z nebe.

Skutečnou analytickou práci s daty zde téměř nenajdeme. Autor jde vzácně dál než ke komentování třídění prvního stupně. Vzácně najdeme třídění druhého stupně, nenajdeme žádné korelace. Všichni respondenti tak obvykle padají do jednoho vnitřně nerozlišeného pytle. Autor rovněž netestuje žádné předem formulované hypotézy.

Musím tedy vyjádřit obrovské udivení, jak chabě autor naložil s daty, jejichž sběr a transkripce musela být velmi náročná.

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Jedním slovem: nízká. Tuto práci bych se schopností argumentovat spojoval snad jen v případech vyvozování z popisné statistiky v druhé části textu.

Argumentace spočívá ve zcela jasném vysvětlování určitého tvrzení. Autor si hlavně v první části textu ulehčuje práci frázovitými truismy, nebo výrazově silnými ale nijak nepodloženými tvrzeními. Obecně jsem z textu cítil především snahu zaplnit předepsaný prostor za každou cenu. To jde na úkor jasné argumentační linie textu, který tak místy přechází v blábolení. Zvláště zjevné je to například na straně 11, jde ale o relativně častý jev.

5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

Nedomnívám se, že autor přichází s jakýmikoli vlastními zjištěními mimo povrchní popisná statistická čísla - ta jsou jasně odlišena z podstaty. Převzatá tvrzení jsou místy deformována a banalizována oproti originálu.

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Jedinou formálně zvládnutou náležitostí je gramatická správnost textu. Autor si stanovil špatnou a zjevně nesmyslnou formu odkazů, kterou ani nebyl schopen konsistentně používat. Převládající forma citace obshuje zkratku "viz." Připomeňme, že "viz" bez tečky znamená imperativ českého slovesa vidět, kdežto jím užívaná zkratka "viz." s tečkou odkazuje k latinskému videlicet a znamená buď "jinými slovy řečeno", nebo "a to" ve smyslu uvození konkretizace již řečeného. Její paušální užití v odkazech je tedy nesmyslné. Autor ji ovšem neužívá všude, někde je, někde není.

Když autor parafrázuje zdrojový dokument, občas uvede stranu, jindy ne. Citovaný text není odlišen kurzivou a občas tedy není jasné, zda autor cituje nebo pouze umísťuje vlastní text do uvozovek jako výrazový prostředek. Na straně 11 autor (nepřesvědčivě) parafrázuje myšlenky Bourdieu, které ovšem zřejmě přebírá od Šanderové - tedy ze sekundárního zdroje -, aniž by uvedl zdroj primární.

Autor prostě neumí citovat a to samo by mělo stačit k tomu, aby jeho práce nebyla přijata k obhajobě.

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Dodal bych snad jen to, že četba textu je nesmírně frustrující a vyžaduje časté přestávky.

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

Doporučuji přeptat se autora na hodnocení výše zmíněných výhrad, které jsou podle mě fatální. Na odborné úrovni s autorem práce není moc o čem mluvit. Především by mě zajímalo, proč se rozhodl pro kvantitativní výzkum, a když už tak učinil, proč nevyužil složitější analytické nástroje.

Celkové hodnocení práce:

Práce Václava Chmely s názvem Podnikové vzdělávání a jeho vztah k mobilitě a motivaci není pouze nedotažený, odbytý, nebo prostě špatný text. Z odborného hlediska je tento text koncentrovaně zlý. Autor jej sestavil z frází a truismů odporujících podstatě společenské vědy.

Není zde žádná poctivá argumentace, text nesděluje téměř nic nového nebo prakticky užitečného. Autor nebyl schopen zvolit jasnou koncepci, smysluplně formovat cíle práce ani výzkumné otázky, kvalita použité literatury je nízká. Autor neumí citovat, neargumentuje zvolenou metodu, nezodpovídá způsob formulace otázek v dotazníku a konečně nedělá žádnou opravdovou analýzu sebraných dat. Místy se autor odvolává na díla, jejichž pochopení není s to prokázat. Často pouze přebírá texty učebnicového typu. Jediné potěšitelné vlastnosti práce spočívají v nepřítomnosti gramatických chyb a zjevné náročnosti sběru dat.

Nejde o to, že snad jako oponent mám pochyby o možnosti přijmout text k obhajobě. Tento text nesmí být přijat k obhajobě, protože to by znamenalo institucionálně stvrzený políček všem lidem, kteří opravdu pracovali a díky tomu se dobrali něčeho dobrého. Nebo přinejmenším všech lidí, kteří se po třech letech na vysoké škole naučili alespoň správně citovat.

Datum:

Podpis: